

Store Maglehøj

Store Maglehøj er med sine 74 meter over havet Halsnæs Kommunes højeste punkt. Hér, på toppen af Arrenæs, kan man opleve en flot panoramaudsigt over store dele af Nordøstsjælland. På kortet er angivet, hvilken retning du skal kigge i for at opleve udvalgte pejlemærker. Bemærk, at nogle pejlemærker, f.eks. Roskilde Domkirke, kun kan ses i klart vejr.

Annisse Kirke

Brederød

Frederiksborg Slot

Lille Lyngby Kirke

Sonnerup Skov

"Skrædderhøj"

"Buskhøj"

Ølsted Kirke

Kregme Kirke

Roskilde Domkirke

Roskilde Fjord

Oldtidshøje på Arrenæs

Arrenæs' markante beliggenhed midt i Arresø, har siden oldtiden fascineret lokalbefolkningen. Man kender til mindst 35 oldtidshøje fra Arrenæs. Det åbne område du står midt i, er et såkaldt "kulturarvsareal". Hér har tidligere ligget 9 oldtidshøje. Kun 4 har overlevet op til i dag. Det er henholdsvis Store- og Lille Maglehøj, Skrædderhøj og Buskhøj. Ligesom hovedparten af Arrenæs' oldtidshøje er disse høje bronzealderhøje. Bronzealderhøjene er gravsteder, som blev anlagt for mellem 2.500 og 3.500 år siden.

En lokaløkologisk katastrofe

Det var et kæmpe arbejde at anlægge en gravhøj. Højens "byggesten" bestod primært af rektangulære græstørv, som blev afskrællet fra nærområdet. Det anslås, at der alene til Store Maglehøj er afskrællet tørv fra et ca. 20.000 – 30.000 m² stort areal. Man har således ødelagt store, åbne og dyrkbare arealer til høj-opførelsen. Det virker som økologisk galskab, at landbrugsfolk i bronzealderen sådan spolerede værdifuld agerjord, men denne ekstravagante anvendelse af græstørv har blot været med til at understrege den lokale bygherres status og ikke mindst rigdom på naturressourcer.

Hvorfor pleje en oldtidshøj?

Hvis ikke højene jævnlige plejes, "camoufleres" disse gravsteder gradvist i krat og skov. Vokser der større træer på gravhøjene, kan træernes rødder udtørre højens indre og derved påbegynde en nedbrydning af gravkammerne. Når man synliggør gravhøjene, bliver formidlingsværdien styrket og det bliver lettere at fortælle om oldtidens levevis og bosættelser. I øvrigt kan man på velplejede oldtidshøje stadig finde rester af en særlig flora, som er tilpasset højenes oprindelige, lysåbne og næringsfattige tørvejord.

